

Jézus Szíve Búcsú, az Egyházmegye búcsúja

A szív nem pusztán jelképe Jézus szeretetének, hanem valóságos emberségének kifejezése, amelyet áldozatul adott értünk. Az egyházmegye búcsúját június 14-én tartják.

Szatmáron a Jézus Társasága öröksége a Jézus Szíve-tisztelet. XIII. Leó pápa írta elő az egyházmegye felajánlását Jézus Szentséges Szívének, amit az 1899. évi századfordulón Meszlényi Gyula püspök a jezsuiták szatmári központjának számító Kálvária templomban végzett el. A XIX. század utolsó évtizedében, Jézus Szíve ünnepén a városbeli és a vidékről érkezett hívek számára már a magyar mellett német nyelvű prédikációt is tartottak. 1909. június 6-án, az átépített Kálvária templomot Boromisza Tibor püspök Jézus Szíve tiszteletére szentelte fel. 1999-ig a templomban, illetve annak udvarán mutatták be az ünnepi nagymisét, majd ettől az évtől a Székesegyház előtti térre vitték.

Idén június 12-ére esik Jézus Szent Szíve ünnepe, az érkörtvélyesi, nagytarnai és tiszaveresmarti templomok ünneplik ekkor búcsújukat. Érkörtvélyesen és Nagytarnán is tizenegy órától kezdődik a szentmise - előbbi helyen Ft. Seffer Dániel Antal ugoccai esperes mond szentbeszédet, Nagytarnán pedig Ft. Jakab Norbert, a szatmárnémeti Szent Antal egyházközség plébánosa prédikál.

Az egyházmegye búcsúját a hagyományoknak megfelelően idén is az ünnepet követő vasárnapon tartják. A román nyelvű szentmisét a Kálvária templomban reggel nyolc órától Ft. Marius Talos SJ, a román jezsuita régió előjárója mutatja be; a német nyelvű szentmisét fél tíztől ugyanott Ft. Forrai Tamás Gergely SJ a magyarországi jezsuita rendtartomány provinciálisa. A Székesegyház előtt felállított pódiumon, Szatmárnémeti régi főterén, tizenegy órától magyar nyelven lesz a búcsús nagymise - Ft. Forrai Tamás Gergely SJ a meghívott celebráns és ünnepi szónok.

Jézus Szent Szíve ünnepe történetét tekintve, már a középkorban kimutatható bizonyos körökben a kifejezett Jézus Szíve-tisztelet, különösen a "német misztikusoknál" (1250-1350). Elmélkedésük anyaga az Énekek Éneke - az Egyház, mint Krisztus jegyese. Később a jezsuiták és a karthauziak vették át a Jézus Szíve tiszteletet, és terjesztették el az egész Egyházban. A Jézus Szíve tiszteletbe kapcsolódnak Alacoque Szent Margit látomásai, melyekben Jézus különösen az emberi hálátlanságot fájlalta, és a Szív tisztelőitől engesztelést, a hónap első péntekjén gyónást és áldozást kért.

A Jézus Szíve dogmatikai megalapozása a Szentírásra és a hagyomány adataira támaszkodott. Jézus kereszten átszúrt szíve a megváltó szeretet szimbóluma. Ahogy Pál apostol arról beszélt, hogy ne szomorítsuk meg Isten lelkét, úgy lehet szó Jézus engeszteléséről is. Jézus Szívében magát az Istenembert, magát Jézust ünnepeljük, de úgy, ahogy szívének szeretetét kifejezte. A személyes egység révén Jézus egész embersége az isteni személy kifejezője. Az egyházi dokumentumok szerint a szív nem pusztán jelképe Jézus szeretetének, hanem valóságos emberségének kifejezése, melyet áldozatul adott értünk. A Szentírásban és a hagyományban a szív nem lélektani, hanem az egész embert kifejező fogalom, olyan ősfogalom, amely egyszerre fejezi ki a testi és a lelki valóságot. A testben megnyilvánuló személyesség belső központja, ahol a személyes elhatározások és a külső kapcsolatok megszületnek. Amikor Jézus szeretete helyett a szívét tiszteljük, akkor az elvont fogalom helyett a konkrét valóságra hivatkozunk, és ez egyúttal eszünkbe idézi a megtestesülés titkát

is. Jézus Szíve ontológiailag megalapozott szimbólum, amely alkalmas arra, hogy a személyiséget a maga emberségében kifejezze. A szívben nemcsak Jézus emberi, hanem istenemberi szeretetének jelképét is látjuk, amely egyszerre tükrözi az Atya iránti és az emberek iránti szeretetet.

A Jézus Szíve tiszteletben önmagunk följánlása azt fejezi ki, hogy egyesülni akarunk a szeretettel, mellyel Isten szerette a világot, és minden fáradozásunkat, munkánkat, szenvedésünket ennek érdekében tesszük és viseljük. Kerülni kell, hogy az ájtatosság elszakadjon a teljes Istenembertől, és csak a szívre, mintegy jelképre irányuljon. Szent Margit volt az első, aki a Szent Szív különös oltalmába ajánlotta magát. E följánlást később egészen napjainkig személyek és közösségek, városok és nemzetek követik. XI. Piusz pápa az Egyházat is Jézus Szíve oltalmába ajánlotta.